

kasser i København, indtil vi for 4 Aar siden, om jeg husker ret, fremkom med et Forslag her til Rigsdagen om at faa fastslaet ved Lov, at Medlemmerne skulde betale en Femtedel af Medicinen.

Dette har den højttærede Minister altsaa ogsaa fremsat i sit Lovforslag. Men nu kommer Udvalget med sin Ændring, som gør hele denne Reform fuldstændig illusorisk. Udvalgets Ændringsforslag gaar ud paa, at de Sygekasser, som har Lyst til at nøjes med fire Femtedele, kan gøre det, men de, der har Lyst til at give fuld Medicin, kan ogsaa gøre det. Følgen deraf vil naturligvis blive, at der bliver en Konkurrence mellem Kasserne, som i alt Fald i Byerne vil bevirke, at denne Reform bliver betydningsløs. Hvis det stod i Loven, at herefterdags maatte Kasserne kun betale fire Femtedele af Medicinen, var alle Kasser ens stilled. Men det er klart, at giver man los paa dette Punkt og siger: Det er en frivillig Sag, om I vil eller ej, vil der altid være Kasser, som af Konkurrencehensyn vil sige: Vi giver fuld Medicin. Det er et udmærket Reklamenummer, og Følgen deraf vil blive, at alle de øvrige Kasser vil sige: Det vil vi ogsaa gøre. Og saa er det hele ingenting. Dette først at vedtage en saadan Reform, som Regeringsforslaget faktisk er, og i samme Øjeblik vi vedtager Reformen at gøre Bestemmelsen illusorisk, er, synes det mig, ikke Lovgivningsmagten værdigt.

Af Betænkningen ser man, at der indenfor Udvalget har været store Betæneligheder ved at give ikke statsanerkendte Sygekasser Prædikatet „statskontrollerede“, og det forstaar jeg saa udmærket godt. Det ærede Medlem fra Værninge (Jensen-Sønderup), der nys talte, var ogsaa inde paa denne Sag. Som jeg udtalte ved første Behandling, vil det selvfølgelig blive meget vanskeligt, ja umuligt, for Sygekasseinspektoret at føre den samme Kontrol med disse Sygeforeninger som med de statsanerkendte Sygekasser; man har ikke noget videre med disse Foreninger at gøre, og Følgen deraf vil naturligvis blive, at Staten her kommer til at optræde som Garant for Sygeforeninger, som den i Grunden ikke kan være tjent med at være Garant for. Men det uheldigste Forhold ved denne Statskontrol bliver dog nok det, at Folks Begreber vil blive fuldstændig forvirrede med Hensyn til, hvad der er statsanerkendt, og hvad der er statskontrolleret, og hvis ikke Folks Begreber er forvirrede

i Forvejen, vil disse private Sygekassers og Selskabers Agenter nok sørge for yderligere at forvirre Begreberne. Agenterne vil selvfølgelig have den største Interesse i at gaa omkring hos Folk og fortælle, at det at være statskontrolleret er det samme som at være statsanerkendt, for derved at faa Folk til at melde sig ind i de private Sygeforeninger og Selskaber fremfor i de statsanerkendte Sygekasser, og der er ingen Tvivl om, at der vil være en hel Masse Mennesker, som ikke vil være i Stand til at se Forskellen mellem de statsanerkendte og de statskontrollerede Sygekasser, og som vil lade sig narre ind i de ikke statsanerkendte, men derimod statskontrollerede Sygekasser og Foreninger. En saadan Begrebsforvirring er meget uheldig. Jeg er selvfølgelig en Tilhænger af, at Staten har den bedst mulige Kontrol med alle Forsikringsselskabet, ikke alene Sygeforsikringsselskaber, men vi maa gøre det paa en saadan Maade, at Folks Begreber ikke forvirres, og de kan se, hvad det betyder at være statsanerkendt Sygekasse, og hvad det betyder at være statskontrolleret. Hvis det endda havde været saaledes, at der i Lovforslaget kom til at staa, at de Sygeforeninger og Selskaber, som vil være statskontrollerede, har ikke Lov til at virke ved lønnede Agenter, var Forholdet noget anderledes. Jeg skal slutte med at henstille til det ærede Udvalg at tage dette Spørgsmaal op endnu en Gang til Behandling mellem anden og tredje Behandling og overveje, om ikke det kunde lade sig gøre at indflette denne lille Ændring om, at der forbydes de Selskaber og Foreninger, som vil være statskontrollerede, at holde lønnede Agenter.

Schovelin: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det ikke som den ærede foregaaende Taler for at benytte min Ret, som Medlem af Folketinget til at give et Bidrag til Debatten paa Basis af den foreliggende Udvalgsbetænkning, men det er som Medlem af Udvalget og for at motivere et af mig stillet Ændringsforslag. Jeg vil da begynde med den Bemærkning, at for en Mand, der som jeg er Medlem af et Parti, som er ganske uden Aspirationer i Retning af Magten, er det lærerigt at se, hvor farligt det maa være for et Parti at komme til Magten, eller i alt Fald — for man kan vel neppe sige om det radikale Parti, at det er kommet til Magten —, at nogle af et Partis Medlemmer er blevet iklædt den